

Thời sự Xã hội Hải ngoại
Chủ đề: 30-T4-Đ
Tác giả: Nguyễn Văn Phú

Tâm Thư Gửi Các Con

(Tái đăng tháng 4 mỗi năm với tin tức cập nhật 4-2018
43 năm sau ngày Miền Nam VN rơi vào tay Cộng sản: 30-04-1975)

Lời giới thiệu: Bài này được cập nhật 2018, để tưởng niệm ngày Quốc Hận 30/4, tóm lược phỏng theo tâm thư của GS Nguyễn Văn Phú (xin cảm tạ GS Phú, và mời đọc thư cũ tại link này: <http://www.vietnam.ca/thu-cua-ong-nguyen-van-phu-cuu-giao-su-viet-cho-con-chau/>) để chia sẻ với người đồng hương tại hải ngoại. Và sẽ gửi bài viết Anh Ngữ, dài và nhiều chi tiết hơn để con cháu, không đọc được Việt ngữ, hiểu rõ lý do tỵ nạn cộng sản. Quý thân hữu có quyền dùng để gửi cho con cháu mình hoặc thêm bớt tùy hoàn cảnh riêng của mình. Muốn bài đã chuyển Anh ngữ xin LL Mr. Sơn Email: son.do3@verizon.net

son.do3@verizon.net

Ba mẹ chỉ có một di sản nhỏ là tâm thư này, ước mong các con đọc hết.

Các con thân yêu,

Tháng 4 năm 2018 là tròn 43 năm xa quê hương. Ba Mẹ nay đã thuộc giai cấp “công dân trưởng lão, senior citizen”, nhờ vậy mà ba mẹ có giờ để viết thư nói cùng các con lý do chúng ta có mặt nơi xứ này, đồng thời tóm tắt vài ý chính mà ba mẹ muốn gửi đến các con.

43 năm trước, riêng tại Mỹ và 1 số quốc gia không cộng sản, trong lúc họ thiết lập các trại đón và giúp nuôi người tỵ nạn cộng sản, thì CSVN thiết lập các trại “cải tạo”, tập trung những thành phần từng chiến đấu chống họ để giam cầm hàng chục năm, bỏ đói, hành hạ vật chất cùng tinh thần. Các con lúc đó rất nhỏ và ngây thơ, ba mẹ rất may mắn thoát đến được miền đất Tự Do.

Các con thân yêu, ba mẹ muốn các con luôn nhớ rằng: Trước tiên là cảm ơn Thượng Đế đã che chở và cho gia đình chúng ta có những gì chúng ta có hôm nay. Hành trình tỵ nạn cộng sản tìm tự do, chúng ta đã bỏ lại rất nhiều thứ, nhưng từ khi mới đến chúng ta được an ủi, cư mang giúp đỡ bởi dân cư và chính phủ của quốc gia này. Kế tiếp là ba mẹ cần đặc biệt cảm ơn các ân nhân, nhân dân và đất nước này. Vì vậy ba mẹ mong các con cùng

con cháu hãy góp sức làm cho đất nước này tươi đẹp, giàu mạnh hơn để đền đáp phần nào cái ơn đó.

Các con cần hiểu rõ và giải thích cho các cháu biết lý do nào gia đình chúng ta có mặt ở đây cùng với mấy trăm ngàn gia đình Việt khác. Đơn giản, ba mẹ không muốn sống dưới chế độ cộng sản, và vì ba mẹ biết chắc sẽ mất các quyền căn bản của con người nếu phải sống trong chế độ độc tài. Hơn thế nữa, ba mẹ không muốn các con phải lượm củi nấu ăn, rất nhiều kẻ ăn xin, hoặc trẻ em đi khắp phố phường bán vé số nuôi thân hoặc cha mẹ già; sau 43 năm sau chiến tranh những cảnh này hiện vẫn còn diễn ra trong xã hội VN. Các cháu của ba mẹ được sống trong xã hội dân chủ, tự do từ lúc sinh ra nên không thể tưởng tượng nổi tính dối trá và các thủ đoạn của cộng sản. Các cháu sẽ khó có thể tin được tại sao con người đối với nhau tàn ác như vậy (có thể cho các cháu coi phim “Journey from the Fall-Vượt Sóng”, do Trần Hàm đạo diễn, chiếu 30-4-2005), và phim “Last Days in Vietnam”, được đề cử giải Oscar 2015. Cộng sản hành động rất thâm độc (phim mới ra mắt “Ride the Thunder” 3-2015 cho dịp Ngày Quốc Hận thứ 40; nhưng sách có tựa Ride The Thunder thì viết nhiều sự thật trái hẳn với phim), cộng sản tuyên truyền rất khéo và che đậy rất giỏi! Vì thế các con nên đọc nhiều sách hay tài liệu để giải thích với nhiều bằng chứng cho các cháu hiểu, không phải để hận thù mà để biết sự thật.

Viết về chiến tranh Việt Nam, nhiều sách và tác giả lắm, có cả phim ảnh như đã nêu trên, nhưng trung thực thì không được bao nhiêu. Cho nên, ba mẹ ân cần dặn các con và nhất là các cháu rằng khi đọc tài liệu, sách vở và phim ảnh về Việt Nam thế kỷ 20, đầu thế kỷ 21, dù là của tác giả nào, kể cả Âu-Mỹ, cũng phải hết sức thận trọng. Các con chỉ cần khách quan và suy luận thông minh đơn giản, tự truy cứu, nhất là dựa vào các báo cáo của Ủy Ban Nhân Quyền của Liên Hiệp Quốc để biết sự thật. Tháng 2, 2015, Hội Đồng Nhân Quyền LHQ báo cáo về những vi phạm trầm trọng về Nhân Quyền của chính quyền Việt Nam. Chúng ta cần biết sự thật sau cái mặt nạ để không thiên vị khi nhận định tình hình của quê hương và dân tộc.

Tóm kết trên là lý do chính của nhiều hành trình tìm Tự Do, kể từ sau 30/4/75, nhiều chục ngàn người chết khi vượt biển, tìm sống trong cái chết. Gia đình chúng ta thật rất may mắn!

Các con cũng biết ba mẹ đã về thăm Việt Nam, nhưng cũng có một số ít người chưa đi vì sức khỏe hoặc các lý do chính trị khác. Nhiều người đã về thăm quê hương với những lý do khác nhau, mỗi người một mục đích, một cách nhìn. Về để chăm sóc cha già mẹ yếu, thăm nuôi người thân, sửa sang phần mộ tổ tiên, giảng dạy sinh viên, để nhìn lại quê hương, những điều ấy là chính đáng. Về để cứu trợ nạn nhân của các thiên tai hay giúp đỡ đồng bào nghèo túng mà không vì danh vì lợi, cũng là việc tốt. Nhưng về để ăn chơi, du lịch rẻ tiền, mưu cầu danh lợi, tìm kiếm vài tấm bằng khen của một chính quyền độc tài, thì không nên. Nếu cần phải gửi tiền về giúp gia đình thì nên, nhưng nếu không có lý

do chính đáng thì cần xét lại. Mỗi năm người Việt hải ngoại gửi về trên dưới 10 tỷ Mỹ Kim đủ để nuôi sống đảng CSVN tiếp tục độc đoán cai trị dân lành. Các con nên xét lại vấn đề này. Nếu sau này, khi nước nhà thay đổi thật sự, có các quyền của người dân, quyền tự do tín ngưỡng, ngôn luận, có bầu cử dân chủ, v.v. khi không còn chế độ độc tài như hiện tại, các con sẽ có thể đưa các cháu về giúp xây dựng quê hương.

Sau đây ba mẹ tóm nhanh về hiện tình trong nước.

Nhiều năm nay đã có rất nhiều nhân vật của chính Nhà Cầm Quyền CS lên tiếng khuyến cáo về tệ trạng xã hội, hệ thống Giáo Dục, phương thức điều hành thương mại bằng hối lộ, v.v. vẫn không có 1 phương diện nào thay đổi. Một Dân Biểu Quốc Hội Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam tên Trương Trọng Nghĩa (truy cập Youtube), trong bài thuyết trình tại phiên nhóm Quốc Hội ngày 31/10/14, ông này phơi bày nhiều sự thật về tệ trạng kinh tế và tham nhũng của chế độ hiện tại, cũng như khuyến cáo những giao thương “lệ thuộc” vào Trung cộng và nhất là mối nguy cơ xâm lăng của Trung cộng. Tệ trạng xã hội và giáo dục suy đồi theo thời gian, ăn nhậu khắp nơi, cò bạc thì do tướng cảnh sát tổ chức, và trọn nhóm chỉ huy cảnh sát này vừa bị bắt để hầu tòa, tin tức 3-2018, và đây thực sự là việc tranh giành quyền lực, thanh toán nội bộ của Đảng cộng sản VN.

Hiểm họa chính của Thế Kỷ tới

Đó là Trung Cộng (TC), tức Cộng Hòa Nhân Dân Trung Quốc “TQ”, với nhiều sản phẩm độc hại (sách “Death by China” của Peter Navarro (2018, hiện làm việc trong ban cố vấn kinh tế của TT Trump), sách chuyển Việt ngữ “Chết bởi TQ” do bà Trần Diệu Chân thực hiện; những tổ giác của Bà Diane Sawyers, cựu Xướng Ngôn Viên đài TV ABC) tràn ngập thị trường thế giới. Tin tức đầu năm 2015, Bộ Quốc Phòng Mỹ cho biết Trung cộng đã từng ăn cắp nhiều tài liệu trí tuệ, xâm nhập hệ thống điện toán của rất nhiều công ty lớn của Mỹ (Năm nay 2018, TT Trump trừng phạt với những luật tăng thuế hàng Trung cộng). Chúng ta vừa phát hiện rằng Trung cộng muốn thống trị toàn cầu (sách The Hundred-Year Marathon của Michael Pillsbury xb 2015, Kế Hoạch Trăm Năm, từ 1949, để thay thế Mỹ vào năm 2049 làm siêu cường quốc số 1, tham vọng làm bá chủ hoàn cầu...), nhưng ở đây chúng ta chỉ nói riêng về Việt Nam. Đảng CSVN ôm mối nợ lớn với Trung cộng do chiến tranh VN, sau tháng 4-75 là thời hạn phải trả nợ. Không những vậy, đảng CSVN xem Trung cộng là Sư Phụ, là Quan Thầy từ lâu rồi. Nô lệ phải tuân lệnh quan thầy. Đây là cơ hội Trung cộng lợi dụng thuê đất dài hạn ở vùng cao nguyên VN, đem cả chục ngàn dân Trung cộng tống đối vào làm lao động cho họ. Mười năm sau, đám dân lao động này sẽ sinh con đẻ cháu, đương nhiên sẽ thành lập huyện, tỉnh “độc lập” của Trung cộng ngay trong lòng đất mẹ của chúng ta. Hay đám dân lao động này chính là “lực lượng quân sự ngầm cấy sẵn của Trung cộng?”. Trung cộng đã gây hiểm họa cho môi trường vùng Cao Nguyên Trung Phần VN, đã thực hiện hai đồ án Bauxite, chiết xuất nhôm kẽm từ chất bauxite ô nhiễm độc hại cho nguồn nước ngầm dưới đất. Thống kê

bệnh nhân UNG THU tăng cao mỗi năm. Một số hiểm họa khác: Trung cộng đã kiểm soát hầu hết vùng rừng ven biên giới phía Bắc VN để dễ dàng buôn lậu. (2016, xưởng Formosa xả phế thải độc hại vùng Hà Tĩnh, cá chết đầy biển miền Trung VN). Ngoài biên thì hải quân Trung cộng tuần tra sâu vào hải phận VN, ngang nhiên đánh đuổi ngư dân Việt, xâm chiếm nhiều đảo Biển Đông, kể cả Hoàng Sa, Trường Sa (2016, Trung cộng xây dựng xong phi trường và các doanh trại). Trung cộng thách thức chủ quyền các đảo của Nhật Bản và Phi Luật Tân. Năm 2014, Trung cộng đưa dàn khoan dầu 981 vào vùng này, do áp lực quốc tế mới kéo về lại Trung cộng. Đầu tháng 4-2015, 4 thượng nghị sĩ Hoa Kỳ đã cảnh báo chính phủ về việc Trung cộng đang gia tăng xây dựng căn cứ quân sự trong các đảo vùng này. Những thách đố trên đây cho thấy Trung cộng không chỉ là hiểm họa lớn cho tương lai dân Việt mà còn là một hiểm họa cho thế giới.

Bảo tồn văn hóa Việt Nam

Văn hóa còn, đất nước còn. Các con cần giữ gìn phong tục tập quán tốt đẹp của dân tộc nhưng không câu nệ những hủ tục làm ngăn cản sự tiến bộ.

Tương nhớ tổ tiên, ông bà là việc nên làm. Cần cho các con các cháu biết về những ngày giỗ, ngày tưởng niệm lớn của anh hùng dân tộc như Giỗ Tổ Hùng Vương, Hai Bà Trưng, Đức Thánh Trần Hưng Đạo, Chiến Thắng Đống Đa, đánh đuổi quân Tàu xâm lăng lúc xưa. Nên cho các con cháu tham dự những ngày Tết âm lịch, Tết Trung Thu...

Các con cần đơn giản các tục lệ cưới hỏi, tang ma, cúng giỗ ông bà cha mẹ, không quá rườm rà làm hao phí tiền bạc, để dành tiền đầu tư vào việc giáo dục cho các con cháu, làm việc thiện, giúp ích xã hội và quê hương.

Mình là người Việt, các con các cháu, ít nhất cần phải nói được tiếng Việt

Một vài giờ tiếng Việt vào cuối tuần ở trung tâm Việt ngữ với các thầy cô giáo tận tâm chưa đủ để các cháu khá hơn, nhưng đầu sao hiện một số trường Đại Học nay đã có các lớp Việt ngữ, nên cho các cháu ghi danh vào học. Cuộc sống nơi xứ người thật rất khó cho con cháu nói hay viết Việt ngữ. Tùy hoàn cảnh mà cố gắng tối đa nhưng đừng ép quá sức, chúng sẽ chịu không nổi. Ngoài ra còn thể thao, âm nhạc, thú tiêu khiển lành mạnh... phải để cho chúng thông minh khôn ngoan tự nhiên, đừng biến đứa trẻ thành “cái máy học”! Các cháu sẽ phải vươn lên ở đất nước này, cần phải chuẩn bị cho chúng sống thích hợp sống thoải mái với môi trường tại đây.

Đôi với ba mẹ, con người sinh ra phải già, yếu, bệnh, rồi sẽ ra đi. Đó là quy luật tự nhiên. Đến ngày ấy, các con hãy tổ chức tang lễ trang nghiêm nhưng đơn giản, tùy theo quan niệm khác nhau. Con người từ cát bụi nay trở về cát bụi, thay vì tốn phí tiền bạc quá nhiều, các con nên tiết kiệm để đóng góp vào việc có ích lợi chung.

Một chi tiết cuối cùng, chẳng may nếu ba mẹ ngã bệnh và phải chịu một “đời sống thực vật” (vegetative state) các con hãy can đảm chọn giải pháp tự nhiên, đừng kéo dài một cách vô ích chỉ gây khổ cực cho mọi người và tốn kém cho xã hội.

Các con thân yêu,

Các con hãy đọc và suy nghĩ kỹ thư này, cố gắng thực hiện những lời khuyên dặn của ba mẹ. Ba mẹ cảm ơn các con đã luôn luôn tận tâm săn sóc ba mẹ từ bao nhiêu năm nay, đã lo toan đầy đủ để cho ba mẹ được thoải mái, vui hưởng tuổi già.

Hôn các con của ba mẹ! Hôn các con, các cháu thật lâu!

Ba mẹ của các con. Ông Bà của các cháu.

Nguyễn Văn Phú

Bài nguyên thủy

Thư của Ông Nguyễn Văn Phú, cựu giáo sư, viết cho Con, Cháu

Lời giới thiệu:

Chúa Nhật, 01 Tháng 5 Năm 2011 11:05

Giáo sư Nguyễn Văn Phú nguyên hiệu trưởng trường Trung Học Tư Thục Hưng Đạo Sài Gòn, Giáo sư Toán Trường Trung Học Chu Văn An, và là tác giả nhiều sách Toán bậc Tú Tài trước năm 1975.

Tác giả định cư tại Montreal, Canada. Tác giả đã thuyết trình tại các chùa và các cộng đồng Phật Tử tại Canada về Phật học.

Khuyết danh

Các con thân yêu,

Nay, bố mẹ tuổi đã 80, thể cũng là khá thọ so với các thế hệ trước bố mẹ. Bố mẹ đã nhiều lần nói chuyện với các con về một số vấn đề, nhưng không phải lúc nào cũng có đủ các con cùng nghe. Hơn nữa, không chắc các con đã nhớ hết những lời nói của bố mẹ. Vì thế mới có lá thư này để tóm tắt những ý kiến chính mà bố mẹ muốn gửi đến các con. Còn các cháu thì chỉ nói mà ít đọc được tiếng Việt, nên các con hãy liệu cách truyền đạt lại ý của bố mẹ và giảng giải cho các cháu biết, chẳng những biết mà phải hiểu kỹ những điều bố mẹ viết ra đây ngày hôm nay.

Biết ơn. Các con ạ, trên đường ty nạn cộng sản, tìm tự do, chúng ta đã bỏ lại tất cả, tài sản, bàn thờ và mồ mả tổ tiên. Khi đến định cư nơi quê hương thứ hai này, chúng ta đã được chính quyền và dân chúng đón tiếp và giúp đỡ. Hiện nay, đời sống của chúng ta đã ổn định. Chúng ta phải biết ơn đất nước này và hãy tìm cách góp phần làm cho đất nước này tươi đẹp hơn, giàu mạnh hơn để đền đáp phần nào cái ơn đó.

Lý Do Ty Nạn

Các con cần giảng rõ cho các cháu biết lý do nào đã khiến cho gia đình chúng ta tới đây cùng với hàng vạn gia đình khác, đó là: chúng ta ty nạn cộng sản, đi tìm Tự Do. Các cháu

được sống trong xã hội dân chủ, tự do từ lúc sinh ra nên không thể tưởng tượng nổi tính dối trá và các thủ đoạn nham hiểm của cộng sản. Các cháu khó có thể tin được tại sao con người đối với nhau mà lại tàn ác như vậy (có thể cho các cháu coi phim “Journey from the Fall-Vượt Sóng”, do Trần Hàm đạo diễn, khởi chiếu 30-4-2005). Cộng sản hành động rất ác nhưng nói rất khéo và che đậy rất giỏi! Vì thế phải giải thích cho các cháu hiểu, không phải để hận thù mà là để biết sự thật. Có một câu mà nhiều người hay nhắc: *“Đừng nghe những gì cộng sản nói, mà hãy nhìn những gì cộng sản làm.”*

Quê Cha Đất Tổ

Dù công việc bận rộn đến mấy, các con hãy dành thì giờ nghiên ngẫm những trang lịch sử và địa lý Việt Nam, để biết nguồn gốc dân tộc, sự hình thành đất nước, những bước thăng trầm, những nỗi vinh nhục, những khôn ngoan và lầm lỗi của ông cha ta. Và từ đó chúng ta rút ra những bài học. Có những trang lịch sử oai hùng, mà cũng có những trang lịch sử đầm nước mắt. Có khi nước ta bị đô hộ khổ nhục cả ngàn năm, mà cũng nhiều khi dân ta anh dũng vùng lên phá xiềng xích, giành tự chủ. Lại cũng có khi người mình đi xâm chiếm tàn phá nhiều nước khác, thí dụ gần đây nhất là mười năm tàn phá Cao Miên, gây nên căm hờn của nước láng giềng và để lại cái nghiệp nặng mà các thế hệ sau sẽ còn phải gánh chịu!

Lịch Sử Gần Đây

Nước ta bị Pháp đô hộ từ cuối thế kỷ 19. Khoảng 1940, đại chiến thế giới bùng nổ. Ở nước ta, Nhật đảo chánh Pháp 9-3-45. Vua Bảo Đại tuyên bố hủy bỏ hiệp ước bảo hộ ký với Pháp, rồi giao cho Ông Trần Trọng Kim thành lập chính phủ đầu tiên của nước Việt Nam độc lập. Phe Trục gồm Đức, Ý, Nhật thua Đồng minh gồm Anh, Pháp, Mỹ, Liên Xô, Trung Hoa. Ngày 19-8-45, Việt Minh cướp chính quyền của chính phủ Trần Trọng Kim, tuyên bố thành lập nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa. Nhưng không được bao lâu, Pháp tìm cách quay lại. Cuộc toàn quốc kháng chiến chống Pháp bắt đầu ngày 19 tháng 12, 1946.

Khi phe Việt Minh lộ rõ bản chất cộng sản, các đảng phái quốc gia trước nguy cơ bị họ tiêu diệt dần, đã trở về vùng quốc gia là nơi đã thiết lập một chính quyền khác với chính quyền vùng kháng chiến mà thực chất là cộng sản. Sau trận Điện Biên Phủ, Hiệp định Genève 1945 chia đôi đất nước: miền Bắc là Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, miền Nam là Việt Nam Cộng Hòa. Miền Bắc công khai theo khối cộng sản, tiến hành xâm lăng miền Nam bằng võ lực và che mắt thế giới bằng con bài Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam. Miền Nam được Hoa Kỳ và đồng minh của khối tự do ủng hộ để ngăn sự bành trướng của cộng sản. Khi quân xâm lăng mạnh thì Hoa Kỳ đổ quân vào miền Nam, bắt đầu vào 1960, và chiến tranh trở nên khốc liệt.

Năm 1972, sau khi Liên Xô và Trung cộng trở thành đối nghịch thì tổng thống Nixon đến Trung cộng ký Thỏa hiệp Thượng Hải. Hoa Kỳ không cần đến “tiền đồn chống Cộng” nữa nên bỏ rơi Việt Nam Cộng Hòa! (Soạn phẩm khi đồng minh tháo chạy của tiến sĩ Nguyễn Tiến Hưng cho biết những sự thật phũ phàng về sự bội ước và tháo chạy của Mỹ.) Theo Hiệp định Paris 1973: Hoa Kỳ rút quân khỏi miền nam Việt Nam, chỉ để lại một số cố vấn mà thôi, còn quân Bắc Việt vẫn ở lại! Cộng sản Bắc Việt tiếp tục xâm lăng miền Nam với nhiều viện trợ của cộng sản quốc tế. Việt Nam Cộng Hòa dù tự vệ can trường đến mấy, mà không đủ vũ khí, xăng dầu... thì chắc chắn là kém thế. Ngày 30 tháng tư 1975, thủ đô Sài Gòn thất thủ. Cuộc di cư tỵ nạn cộng sản, tìm Tự Do bắt đầu. Từ đây trở đi, chính các con biết khá nhiều chi tiết.

Thời buổi này, thông tin rất nhiều, quá nhiều. Người ta viết về Việt Nam, về chiến tranh Việt Nam nhiều lắm, có cả phim ảnh nữa, nhưng trung thực thì chẳng được bao nhiêu. Có người viết trung thực nhưng chỉ nhìn được một khía cạnh của vấn đề, hết như “những anh mù sờ voi”. Có người cố ý bẻ cong sự thật, nhằm đạt mục đích riêng của mình. Có người – kể cả nhà tu – còn bịa đặt thêm chuyện để vu khống người khác! Tệ nhất là khi kẻ cầm quyền hay tay sai của họ viết sử. Nhà văn Alex Haley đã viết ở dòng cuối tác phẩm “Roots” (Nguồn Cội): “Rốt cuộc, chính kẻ chiến thắng là kẻ viết sử.”

Cho nên, bố mẹ ân cần dặn các con và nhất là các cháu rằng khi đọc tài liệu, sách vở và coi phim về Việt Nam thế kỷ 20, đầu thế kỷ 21, dù là của tác giả nào, kể cả Âu-Mỹ, cũng phải hết sức thận trọng và suy xét thông minh.

Theo bố mẹ thì cuộc chiến 1954-1975 ở nước ta là chiến tranh Nam Bắc, là nội chiến, là chiến tranh ủy nhiệm, là đối đầu giữa hai khối cộng sản và Tự do; khí giới nước ngoài, máu dân Việt mình. Đối với người Việt nam, đó là chiến tranh tự vệ. Còn cộng sản Bắc Việt thì tuyên truyền và giáo dục quần chúng rằng đó là chiến tranh chống Mỹ-Ngụy và thống nhất đất nước. Kẻ thắng kiêu ngạo và tàn ác, người thua uất hận trong tủ nhục. Máu chót của sự chia rẽ trầm trọng trong dân tộc ta nằm ở điểm ấy (kể ra thì dân tộc ta còn nhiều sự chia rẽ khác nữa). Chưa thay đổi được hai cách nghĩ đó thì chưa nói tới hòa hợp dân tộc được! Hàng triệu người đã chết, tuy đất nước được thống nhất mà lòng người đến nay vẫn còn chia rẽ.

Về Thăm Việt Nam

Có vài vị hỏi bố mẹ đã về thăm Việt Nam chưa. Câu trả lời là chưa, vì lý do sức khỏe. Đã có rất nhiều người về Việt Nam, mỗi người một lý do, mỗi người một mục đích, mỗi người một cách nhìn! Về để chăm sóc cha già mẹ yếu, thăm nuôi người thân, về để sửa sang phần mộ tổ tiên, về để giảng dạy cho sinh viên, để nhìn lại quê hương, những điều ấy là chính đáng. Về để cứu trợ nạn dân của các thiên tai hay giúp đỡ đồng bào nghèo

túng mà không vì danh vì lợi, cũng là việc tốt. Về để ăn chơi, để du lịch rẻ tiền, để cầu danh lợi, để xin vài tấm bằng khen, thì không nên.

Sau này, khi trong nước thay đổi thật sự, các con có thể đưa các cháu về thăm quê hương. Bố mẹ biết trước rằng các cháu sẽ không xúc động lắm đâu vì con người ta phải có kỷ niệm, phải có gắn bó thì mới xúc động được. Các con hãy cố hướng dẫn các cháu yêu đất nước, dân tộc và đồng bào Việt Nam, đừng để cho các cháu chỉ là những khách du lịch bình thường. Còn việc các con hay các cháu sẽ về làm ăn sinh sống tại Việt Nam thì bố mẹ nghĩ rằng điều đó khó xảy ra.

Hiện tình đất nước

Nếu có ai nói rằng Việt Nam nay đã tiến bộ (đa số người dân nay đã được ăn cơm thay vì ăn cơm trộn bo bo, có nhiều xe gắn máy và xe hơi thay cho xe đạp...; chẳng lẽ sau 30 năm im tiếng súng mà không có tiến bộ!) thì đó là một vài tiến bộ so với chính Việt Nam chứ nếu đem so sánh Việt Nam với các nước láng giềng thì đáng xấu hổ về nhiều mặt (như Cao Miên mà cũng còn có đảng đối lập). Muốn biết sự thật ở Việt Nam đằng sau những “binh đình” cao ngất, những “ô-tô con” bóng loáng, những khách sạn năm sao, những sân “gôn” tân kỳ, thì phải theo dõi tin tức trong nước để thấy sự băng hoại trầm trọng về nhiều phương diện (nhất là về giáo dục), sự hiện diện của Tư bản đỏ, của quốc nạn tham nhũng, sự phung phí tài nguyên quốc gia, và phải đích thân đến thăm đồng bào nơi các vùng xa xôi nghèo khó. Chúng ta cần biết sự thật, không tô hồng mà cũng chẳng bôi đen!

Để tạm hiểu hiện trạng nước ta, các con tìm đọc bài nói của tiến sĩ Lê Đăng Doanh, nguyên viện trưởng Viện Nghiên Cứu Quản lý Trung ương Hà Nội. Ông ta thuyết trình các sự thật cho các cán bộ cao cấp nhất của cộng sản Việt nam nghe. Bài nói này gần đây mới được tiết lộ ra ngoài. Bài giới thiệu viết: “Mọi người phải chú ý tới những con số cho thấy sự thật phũ phàng về nền kinh tế Việt Nam. Ông Doanh cho thấy cả tình trạng yếu kém của nền kinh tế lẫn tính chất phi dân chủ của chế độ cộng sản ở Việt Nam. Từ đó ông dám nói thẳng cả cơ cấu chính trị cũng hỏng, phải thay đổi” (Ngô Nhân Dụng, nhật báo Người Việt, ngày 30-3-2005).

Ông Doanh kể lại rằng một chuyên viên tài chính quốc tế đã đặt câu hỏi với ông như sau: “Chúng mày giỏi thế mà chúng mày nghèo lâu đến thế, là thế nào? Trí tuệ như thế này, truyền thống như thế này, sao mày ăn xin hoài thế? Chúng mày cứ đề ra mục tiêu là đến bao giờ chúng mày đừng đi ăn xin nữa, có được không?” Thật là mối nhục chung cho cả nước! Nước ta đâu có hèn kém, dân ta đâu có lười biếng. Do đâu mà khổ nhục đến thế? Do độc tài đảng trị!

Thái Độ Chính Trị

Không những đồng bào hải ngoại đòi bãi bỏ độc đảng, thiết lập đa nguyên đa đảng, mà ngay cả những đảng viên cùng những phần tử tiến bộ ở trong nước cũng đòi như vậy. Cần hiểu rằng: chống độc tài, độc đảng, chống tham nhũng, chống đường lối sai lầm của cộng sản, không phải là chống nước Việt Nam mà là mong cho nước Việt Nam khá hơn, tiến hơn.

Nếu ai có nghĩ rằng cộng sản ngày nay đã “đổi mới” một chút thì nên biết rằng do sự sụp đổ của cộng sản Đông Âu, do sự đấu tranh ở trong và ngoài nước, do áp lực quốc tế và do nguy cơ tan rã của đảng nên cộng sản Việt Nam bắt buộc phải đổi mới về kinh tế (mà không đổi mới về chính trị)! Tuy mình không làm chính trị nhưng mình phải có thái độ chính trị, mình phải tiếp tục ủng hộ các cuộc đấu tranh sao cho đất nước có dân chủ Tự Do thật sự.

Tổng bí thư của cộng sản Việt Nam đã nhận rằng cộng sản Việt Nam có “phạm nhiều sai lầm”. Chúng ta hỏi: sai lầm sao không sửa, sao không công khai xin lỗi quốc dân, sao không trả lại ruộng đất nhà cửa cho các tư nhân và các giáo hội, sao không bồi thường cho các nạn nhân của vụ cải cách ruộng đất, của vụ Nhân Văn Giai Phẩm, của các đợt cải tạo công thương nghiệp, sao không bồi thường và xin lỗi những người bị bắt đi tù “học tập cải tạo”? Sự thực thì ai ai cũng muốn xóa bỏ hận thù, nhưng cộng sản Việt Nam cần phải hành động cụ thể cho nhân dân trông thấy. Nói “xóa bỏ hận thù, khép lại quá khứ, nhìn về tương lai” xuông thoi thì ích gì? Nói “đại đoàn kết” mà lại do đảng lãnh đạo (điều 4 hiến pháp cộng sản) thì ai mà tin được!

Chuyện trong gia đình

Bây giờ, nói chuyện trong nhà. Bố mẹ thuộc thế hệ trước, nuôi nấng các con theo quan niệm thời bố mẹ, cũng như ông bà nuôi nấng bố mẹ thời ông bà. Một vài lúc nào đó, các con có thể nghĩ rằng bố mẹ đã quá khắt khe với các con. Thời buổi ấy là như vậy. Mong các con quên đi những gì mà bố mẹ đã vô tình làm các con buồn lòng. Hãy nhớ rằng bố mẹ không đua đòi ăn chơi, không chi tiêu hoang phí, lúc nào cũng giữ đời sống mực thước, và bố mẹ đã cố gắng làm việc và dành dụm để các con được sống đầy đủ, được học hành cẩn thận, dưới mái ấm của gia đình.

Vì tài sản bố mẹ đã bị CS cướp hết rồi nên khi sang tới đất mới này, đời sống của chúng ta khá khó khăn. Bố mẹ đã nhận làm những công việc thật mệt nhọc. Các con đã chịu khó đi làm vất vả trong các dịp hè, và đã cố gắng học hành chăm chỉ, đến nay thì “đầu vào đầy” cả. Các con không bao giờ được tự mãn, nghĩ rằng mình tài, mình giỏi. Cái tài, cái giỏi nếu có chỉ là một phần thôi, còn các phần khác là nhờ các thuận duyên, nhờ âm đức của tổ tiên và của chính mình, từ các kiếp trước và kiếp này. Các con phải luôn luôn sống

đạo đức để bồi đắp cho cái nghiệp lành của mình, hết như người dùng xe hơi phải lo “sạc điện” cho cái bình ắc-quy vậy. Gieo nhân lành thì sẽ hái quả lành. Luật nhân quả là một luật của trời đất, không sai được!

Trong gia đình riêng của các con, bố mẹ khuyên: vợ chồng phải cư xử với nhau trong sự tương kính, phải nhường nhịn lẫn nhau. Không thể tránh được vài đụng chạm đâu, hãy khéo léo và bình tĩnh mà giải quyết mọi việc. Nóng giận là hỏng.

Còn đối với con phải thương yêu nhưng không được nuông chiều. Cần phải kiểm soát bạn bè của các cháu và phải liên lạc với cha mẹ của bạn bè các cháu để tìm hiểu cho chắc chắn: hư hỏng vì bạn bè trong xã hội này là một sự kiện rất phổ biến! Ti-vi, game, chat... phải hạn chế, còn thể dục thể thao thì nên khuyến khích. Bản thân các con phải lo xếp thì giờ tập thể dục, sống một cuộc sống thẳng băng. Hãy rút kinh nghiệm của bố: lúc trẻ, bố miệt mài làm việc nhiều quá nên nay về già, bị cơ thể “hỏi tội,” đau lên đau xuống hoài.

Trong đời sống hàng ngày, phải luôn tiết kiệm và bảo vệ môi trường sinh hoạt vì tài nguyên thế giới chỉ có hạn, chúng ta cần nghĩ đến thế hệ mai sau. Dùng thứ gì cũng không được phí phạm, kể từ tờ giấy lau tay! Thỉnh thoảng, hãy cho các cháu coi hình chụp hay phim ảnh những trẻ em đói rét và cho các cháu biết rằng trên trái đất này còn rất nhiều người cực khổ.

Khi anh chị em cư xử với nhau, phải nhớ kỹ mấy câu “anh em như thể tay chân”, “chị ngã em nâng”, “một giọt máu đào hơn ao nước lã”, “một con ngựa đau, cả tàu bỏ cỏ”. Bí quyết áp dụng chữ “xả.” Hãy bỏ qua hết mọi khuyết điểm của anh chị em mình. Các con mà chia rẽ thì bố mẹ sẽ đau khổ vô cùng.

Trong xã hội này, vì bận rộn quá, người ta chỉ đủ thời giờ lo cho gia đình riêng nên có khi lơ là với đại gia đình, dù thâm tâm không muốn như vậy. Các con hãy đề cao tình đoàn kết trong đại gia đình. Với các con gái và con dâu, bố mẹ nhắc: các con hãy giúp chồng giữ liên lạc tốt đẹp với anh chị em và họ hàng nội ngoại.

Tiếng Việt tại nước ngoài

Có vài điều đáng bàn. Các cháu là công dân nước này, với mọi bổn phận và quyền lợi của một công dân. Cuộc sống thực tế trong trường học cũng như ngoài xã hội bắt buộc các cháu phải nói Anh hay Pháp ngữ, và phải nói và viết thật giỏi, nếu không thì sẽ khó hòa đồng, bị lạc lõng và bị thua kém! Đi học, các cháu nói tiếng Anh hay tiếng Pháp (hay cả hai). Về nhà, các cháu thường nói với nhau bằng hai thứ tiếng ấy. Tuy các con thường bắt các cháu nói tiếng Việt trong gia đình, bố mẹ vẫn cảm thấy tiếng Việt các cháu hãy còn kém. Nói tiếng Việt đã yếu, viết tiếng Việt còn tệ hơn, vì các cháu có tập đọc và viết chữ Việt thường xuyên đâu! Một vài giờ tiếng Việt vào cuối tuần ở trung tâm Việt ngữ với

các cô giáo rất tận tâm chưa đủ các cháu khá hơn. Chỉ riêng việc học cách xưng hô theo tiếng Việt đã là khó nhất thế giới rồi!

Đồng bào ta ở hải ngoại luôn luôn nhắc đến việc bảo tồn tiếng Việt. Bố mẹ cũng nghĩ như vậy. Nhưng xét cho cùng, một đứa trẻ không thể kể là hai đứa trẻ (Việt & Canada hay Việt & Mỹ) nhập lại làm một được! Nếu ép quá thì sức của chúng chịu không nổi. Còn thể thao, còn âm nhạc nữa chứ. Vậy ta phải khéo chọn đúng liều lượng, đừng biến đứa trẻ thành “cái máy học”! Các cháu sẽ phải vươn lên ở đất nước này. Các con cần phải chuẩn bị sao cho chúng sống thích hợp với môi trường và sống thoải mái tại đây.

Xã Hội Âu Mỹ

Xã hội này là một xã hội tiêu thụ quá mức. Các con không nên để mình bị lôi cuốn dễ dàng vào các trò tiếp thị khéo léo nhằm xúi giục chúng ta mua hàng thả dàn. Chúng ta dễ bị ảnh hưởng của quảng cáo, ngay cả trong khi chúng ta đang bị các nhà băng và các hãng bảo hiểm bao vây, chi phối. Các con cần “thiểu dục, tri túc” tức là “ít ham, biết đủ”, chỉ mua thứ cần thiết, không có không được mà thôi! Nhà, xe cũng vậy: an toàn và đủ dùng cho sinh hoạt hàng ngày là được rồi.

Tránh nợ nhiều

Thành thoi thì hơn! Bố mẹ không nói lý thuyết suông đâu, xã hội bây giờ xuống dốc về đạo đức, về tâm linh, chỉ vì hưởng ngoại nhiều quá, lo về vật chất nhiều quá, ích kỷ quá, chẳng tìm thấy hạnh phúc ở đâu cả! Bớt ích kỷ, hãy nghĩ đến đồng loại, phải biết chia sẻ với đồng loại.

Riêng Phần Bố Mẹ

Già thì bệnh, bệnh rồi sẽ... ra đi! Quy luật tự nhiên là vậy. Đến ngày ấy, các con hãy lo tổ chức tang lễ cho bố mẹ được trang nghiêm nhưng đơn giản. Nếu chôn cất mẹ ở một nghĩa trang thì sau này, khi phải đi làm ăn nơi khác, các con sẽ thắc mắc vì ở xa không trông nom được phần mộ. Bố mẹ chọn cách hỏa táng, thuận tiện hơn, mà khỏi phải chiếm đất, vì đất rất cần thiết cho các thế hệ sau. Có thể đem rải tro của bố mẹ lên núi hay xuống sông, xuống biển. Cát bụi trở về cát bụi, có gì đâu! Thay vì đãi đằng ăn uống, các con hãy dùng tiền bạc đóng góp vào việc có ích lợi chung. Đừng e thẹn thiên hạ chê cười; mọi người sẽ hiểu và tán thành. Có một chi tiết như thế này, nếu chẳng may, bố mẹ ngã bệnh và phải chịu một “đời sống thực vật,” các con hãy can đảm chọn giải pháp rút ống trợ sinh; kéo dài làm chi, chỉ gây khổ cho mọi người!

Bàn thờ gia đình

Trong hoàn cảnh ngày nay, khó lập bàn thờ ngay trong nhà. Nhớ đến tổ tiên, ông bà nội ngoại, cha mẹ, các con có thể bày nơi trang trọng nhất ở trong nhà để tỏ lòng tôn kính và để tự hứa không bao giờ tổn hại gia phong. Đến ngày giỗ, xếp một bàn nhỏ, bày một chén nước trong, vài bông hoa thơm, mấy trái cây tươi và một nén nhang (nhang điện cũng được) là đủ, vì lòng thành các con, các cháu mới là quý. Bố mẹ nói “các cháu” là có ý nhắc các con cần cho các cháu biết ý nghĩa ngày giỗ của dân tộc Việt Nam. Vào những ngày giỗ, các con hãy nghĩ thiện, làm lành nhiều hơn các ngày khác, hãy chia sẻ chút đỉnh cho người nghèo, hãy gom quần áo dư để dành cho các hội từ thiện. Nếu anh chị em nhân ngày giỗ mà về họp mặt một nơi thì thật là tốt vì tình thân gia đình sẽ nhờ đó mà tăng lên.

Mong các con đọc kỹ thư này, suy nghĩ đến nơi và cố gắng thực hành những lời dặn.

Hôn các con của bố mẹ!

Bố mẹ cảm ơn các con đã luôn luôn tận tâm săn sóc bố mẹ từ bao nhiêu năm nay và đã lo toan đầy đủ để cho bố mẹ được thoải mái, vui hưởng tuổi già.

Hôn các con thật lâu!

Hôn các cháu thật lâu!

Bố mẹ!
Nguyễn Văn Phú
March 25, 2014

Nguồn: Internet eMail by ddcb chuyển
<http://vietnam.ca/thu-cua-ong-nguyen-van-phu-cuu-giao-su-viet-cho-con-chau>

Đăng ngày Thứ Ba, April 10, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH